

Erasmus+ projekti SLAM-STEM Learning Activities & Methods Küprose õpinädala tagasiside õpilastelt

Küprosel reisimine oli minu jaoks väga lahe ja tore kogemus. Nüüd tean rohkem erinevatest kohtadest kus käisime, on paremad teadmised tehnoloogiast, näiteks tutvustati meile 3D-printimist, tutvusime rakendusega milles saab disainida kolmemõõtmelisi esemeid nii kuidas ise soovid, saime töötada robotitega ja programmeerida arvutimängu.

Minu enda meelest arenes mu iseseisvus, sest iga kord kui reisin ilma pere või lähedasemate sõpradeta, tunnen, et hakkam rohkem oma peaga mõtlema. Samuti kasvas koos- ja tiimitöö tegemise oskus, sest tegime peaaegu kõike erinevates gruppides ja saime seeläbi ka lähedasemaks.

Kõige enam jäävad meelde mu majutuspere ja uued sõbrad kelle sealt sain – nende lahkus ja vastuvõtlikkus oli midagi, mida mina varem pole kohanud. Sain uusi tutvusi mitte ainult välismaa koolilaste hulgast, vaid ka oma koolist, mis oli väga tore.

Selle pere isa, kelle juures mind majutati, rääkis mulle enda vahetusõpilase kogemusest, kuidas ta gümnaasiumis reisis ja see kindlasti inspireeris mind ka rohkem projektidest osa võtma ja võtta etta võib-olla pikemgi vahetusõpilase periood kui viis või kuus päeva.

Kogemus, mida ma sellel projektireisil sain, andis mulle võimaluse rääkida inimestega, kellel on omad traditsioonid ja käitumisviisid ning aitas paremini mõista üksteise erinevuseid.

Lisaks voin öelda, et see on üks parimatest projektidest millest ma olen osa votnud. Ma olen rohkem aru saanud, kuidas ja missugust aksenti inglise keele osas kasutada, olen oppinud kerget programmeerimist ning kuidas läbi pöödeda kõhuviirust :).

Projekti raames olen saanud teada väikesi kilde kõigest, mis seisab projekti pealkirjas ehk siis science, technology, engeneering ja math. Minu jaoks on kõige huvitavam tehnoloogia, sest nendes tundides saime programmeerimist oppida, lego roboteid kokku panna ning arvutis enda lehekulgi valmistada.

Sain enda kohta teada, et kui viitsimist on, siis on võimalusi väga palju ning saab paljude asjadega hakkama. Lisaks sellele tahan öelda, et ma arvasin enda kohta, et olen vaikne. Aga tuleb välja, et on just vastupidi.

Minus arendas see projekt kindlasti sotsiaalseid oskusi ning inglise keele oskust, samuti võimet olema julge. Minu *all time favourite* Küprose projektinädala jookslu oli *marshmello challenge* (tuli etteantud aja jooksul, spagette ja teipi kasutades, ehitada võimalikult kõrge torn, mis ilma toetamata püsti seisab – toim). Esiteks, see oli päris naljakas ning need inimesed, kes minu tiimis olid, tegid päris tihti nalju, mis mulle meeldisid.

Selles töötoas nägin, kuidas spagetid käitusid raskuse all ning mõtlesime juurde lahendusi, et spagetid ümber ei kukuks.

Mulle jäävad kauaks meelde need inimesed, kellega tuttavaks sain. Just nemad on teinud selle projekti nii huvitavaks ja naljakaks. Nendega koos veetsime ka oma vaba aega - käisime bowlingus, kaubanduskeskuses, pitsat söömas, sadamas kõndimas ja palju muud põnevat.

Küpros on üks koige erinevamatest riikidest ,mida ma olen kulastanud ja ma ei unusta ühtegi hetke sellest reisist. Küprose kultuur on võrreldes Eestiga väga erinev. Inimesed, toidud, traditsioonid – kõik on erinev. Küprosel olles sa nagu tunneksid vaikselt, et kõik on lubatud mingisugusele piirile.

Kokkuvõttes avaldab see projekt palju mõju ning loodan kaheksandas klassis osaleda juba ka mõnes uues sarnases projektis.

See projektinädal andis mulle uusi kogemusi uues riigis, aitas iseseisvuda, arendas oluliselt mu inglise keele oskust ning ka oskust saada hakkama ning jääda keerulistes olukordades rahulikuks. Samuti sain teadmisi seoses projekti põhiteemaga.

Võtan sellest projektist kaasa teadmised, parema inglise keele ning kogemused, mis aitavad näiteks järgmises õpilasvahetuses paremini toime tulla. Juurde sain teadmisi näiteks Küprosel välja töötatud tehnoloogiate/leituste osas ning programmeerimise kohta.

Enda kohta sain ma teada, et mu inglise keele oskus polegi nii halb :). Lisaks ka seda, et kui kiiresti võib mulle üks koht väga kalliks muutuda. See reis arendas minus uutes olukordades kohanemisoskust.

Enim meeldis mulle väljasõit Küprost avastama, õhtune teleskoobiga tähtede vaatamine ning ka tunnid, kus sain ise õpitegevuses kaasa lüüa. Need meeldisid mulle, sest ma sain ise käed tööle panna ning avastada :).

Kõige rohkem jääb mulle meelde Küprose ilus maastik ning selle maa looduse ilud ja võlud ning kindlasti ka minu hästi tore ning külalishahke pere. Meelde jäävad ka lõbusad seigad vabaajategevustel.

Tean nüüd, mis on nende rahvustoit ning tants ja ka seda, et seal elab palju teistest rahvustest inimesi. Sealne rahvas on võrreldes eestlastega väga külalishahke ning lõbus.

SLAM-STEM projekt on andnud kõikidest projektidest, kus varem osalenud olen, kindlasti kõige rohkem teoreetilisi teadmisi. See tekitas minus rohkem huvi ka reaalinete vastu ning julgustas veel rahvusvahelistes projektides osalema.

Mõtlesin pikalt, et kas osaleda SLAM-STEM projektis, kuna see on seotud reaalinete ja ma kartsin, et kas ikka saan hakkama. Pikalt mõeldes otsustasin, et mis seal ikka.

Projektiga viibisin pea nädal aega Küprosel, kus koolipäevad veetsin Heritage erakoolis, mis tekitas uhke tunde. Nimelt Heritage erakool maksab umbes 1000€ kuus ja mõnelt eksamilt läbikukkumisel pead selle uuesti tegemiseks maksma ligikaudu 50€.

Koolist lähemalt rääkides siis noh, ega see midagi nii erilist ja ilusat polnud kui nüüd meie uus Raatuse. Küll oli seal palju hooneid ja kool on rajatud mäe peale. Seega õpilased peavad iga päev trepist alla ja üles kõndima, et teise hoonesse tundi minna ja see oli ikka paras katsumus.

Kooli õppetööst rääkides oli võimalus päris mitmel päeval tundides viibida. Õppetöö toimus inglise keeles. Olenemata sellest, olid need tunnid projekti juures ühed igavamad, sest lihtsalt kokku mitu tundi istumist oli igaviisi rohkelt telefonis istuma.

Üks asi, mis mind nende tundide juures üllatas oli see, et õpilase ja õpetaja suhe oli väga harjumatu. Näiteks geograafia tunnis õpilane segas õpetajale vahele ja õpetaja lükkas ta asjad maha või siis ajaloo tund, kus õpetaja söi tunnis krõpsu.

Olen märganud, kuidas peale projektinädalat Küprosel, on minus tärganud suurem huvi reaalinete vastu. Küprosel oldud aja jooksul õppisin palju erinevate inimeste käitumise kohta. Nägin, mida kõike oma sõprade nimel tehakse. Lisaks andis see nädal mulle motivatsiooni vene keele õppimiseks. Nimelt unustasin ennem mainida, aga Heritage koolis käivad erinevatest riikidest inimesed ja ligi 40% kooli õpilastest on venelased, mis minul isiklikult ajas pea valutama, kuuldes kooli koridoris juttu nii vene ja inglise keeles.

Osates ise suhtlustasandil vene keelt ja mõistes vene keeles enamikku juttu, oli mul ka juhtumeid, kus ühes lauses oli sõnu nii inglise kui ka vene keeles.

Kokkuvõtteks olen väga õnnelik, et otsustasin selles projektis osaleda, kuna sain endale kirjasõpru, motivatsiooni vene keeles ja reaalinetes ning palju vahvaid mälestusi.

Küpros laiendas mu silmaringi tohutult. Nägin ning kogesin palju uusi asju. Kogu see nädal oli väga huvitav, kuid kõige rohkem meeldis mulle programmeerimine ning ekskursioon.

Programmeerimine meeldis seepärast, sest see oli midagi uut minu jaoks. Alguses oli see küll keerukas ning ajas juhtme korralikult kokku, kuid lõpuks, kui see mäng valmis sai, olin väga rahulolev.

Ekskursioon oli samuti väga tore ja meelde jääv. Kõik need ilusad paigad, mida me külastasime ja mida bussiajast nägime, lummasid oma iluga. Näiteks see küla, mida me külastasime, erines Eesti küladest vägagi palju.

Minu jaoks oli tõeline elamus süüa uusi toite, mida tavaliselt ei söö. Samuti oli nii kummaline, kui ka meeldiv vaadata neid apelsinipuid ning süüa üle pika aja häid maasikaid.

Kuid minu kõige-kõige lemmikum asi oli kliima. See oli vapustav. Päike paistab eredalt ning tuul on õige natukene külm. Imeline... Jah, oli küll mõni päev, kus oli tuuline ja umbes 13 kraadi sooja. See ei olnud midagi võrreldes Eesti ilmaga. Nii lõõgastav oli lume vaatamisest puhata. Ning meri...Ütlen ausalt, et Eestis pole vahel suvel ka nii sooja vett, kui seal siis oli. Küprose elanikel on vedanud ☺.

Kuid on veel üks asi, mis oli mu suur lemmik... See seltskond. Jah, me ei saanud täielikult teineteist tundma õppida jne, aga need õhtud, mis me koos veetsime, olid ülinaljakad ja huvitavad. Esiteks: eestlaste seltskond. See on esimene projekt, milles osalen ning ma tõesti olen väga rõõmus ja tänulik, et sain teha koostööd selliste suurepärase inimestega.

Ning teiseks: ülejäänud projektiseltskond. Kogu see seltskond oli nii huvitav. Eriti siis kui meil oli üks õhtu nõ väike draama. See tõi peaaegu kõigis teise poole välja. Kokkuvõtteks võib öelda, et kõik need inimesed olid väga hoolivad ja armsad. See kõik, mis seal juhtus jne, oli nii uus ja põnev.

Kui aga rääkida asjadest, mis oli minu jaoks natuke hirmutav, siis oli see inglise keeles rääkimine. Inglise keel pole just minu tugevaim külg. Kuid polnud midagi hullu, sain ilusti-kenasti hakkama. Vahel küll oli selliseid hetki, kus mul ei tulnud mingi sõna meelde, aga siis aitas kas Google translate või vene keel. Kokkuvõtteks võib öelda, et kogu see projektinädal andis mulle palju uusi teadmisi ja oskusi ning kindlasti parandas see mu suhtlemis- ja keeleoskust.